Dosar penal nr. 1-730/2024
Nr. PIGD 1-24101086-09-1-09092024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

04 aprilie 2025 **mun. Bălți**

Judecătoria Bălți (sediul central), în componenţa:
Președintelui ședinţei de judecată, judecător Igor Mozgovoi
Grefier: Daniela Lesnic
Cu participarea:
Procurorului Stanislav Monastîrschi
Avocatului în interesele inculpatului Mariana Ciubara
Părții vătămate *****

a judecat în ședinţă publică, cauza penală privind învinuirea lui

*****, născut la *****, IDNP *****, anterior judecat,

învinuit de săvîrșirea infracţiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 09.09.2024 – 04.04.2025.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul ********,** la 16.08.2024, aproximativ la ora 21:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflîndu-se pe teritoriul stației peco „Vento” amplasată pe str. Sportivă 1, mun. Bălți, cunoscînd despre faptul că se află într-un loc public, care prin natura și destinația sa este accesibil și deschis publicului, fiind totodată în prezența mai multor persoane, astfel dîndu-și seama că faptele lui ar putea ajunge la cunoștința publicului, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, a încălcat normele de drept și morale de comportare și a săvîrșit acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, și anume s-a apropiat de operator vînzător, cet. *****de la care a cumpărat o sticlă de bere „Chișinău” cu vol. 0, 5 litri și fără careva motive în prezența mai multor persoane a provocat un conflict cu cet. *****a.n. ***** în cadrul căruia i-a aplicat o lovitură acestuia cu o sticlă de bere în regiunea capului, cauzînd astfel cet. *****conform raportului de constatare medico legală nr. ***** din 19.08.2024, leziuni corporale sub formă de plagă a regiunii pieloasea capului, ce se califică ca vătămare ușoară.

2. În ședința de judecată, inculpatul *****, care pînă la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a recunoscut vina, nesolicitînd administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Avocatul inculpatului Ciubara Mariana, procurorul Monastîrschi Stanislav și partea vătămată au susţinut cererea înaintată de inculpat.

Constatînd că probele administrate la urmărirea penală stabilesc faptele inculpatului, instanţa a admis cererea acestuia de judecare a cauzei în ordinea prevăzută în art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art.art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

3. Analizînd declaraţiile inculpatului, depuse în ședința de judecată, în raport cu poziția acestuia de la etapa urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerîndu-le veridice și convingătoare.

4. Vina inculpatului în comiterea infracţiunii imputate, se confirmă și prin următoarele mijloace de probă, administrate la urmărirea penală:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.08.2024 /f.d. 3/;
- informația de la punctul traumatologic din 16.08.2024 /f.d. 6/;
- raportul de constatare nr. ***** din 19.08.2024 /f.d. 16/;
- interpelarea la SRL „Vento” prezentare înregistrare video din 21.08.2024 /f.d. 26/;
- procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.08.2024 /f.d. 27/;
- declarațiile părții vătămate *****;
- declarațiile martorilor *****/f.d. 29/, *****/f.d. 30/.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul analizei probelor indicate, din punct de vedere al coroborării lor, instanţa a ajuns la concluzia că acţiunile inculpatului au fost corect încadrate în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganismul agravat*, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, *însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită cu aplicare de obiecte pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății.*

5.Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa lui ***** – au fost înregistrate recunoașterea vinovăției.

Corelativ, art. 77 Cod penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv.

Astfel, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

La caz, în rechizitoriu s-a indicat că circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

6.La acest compartiment instanța de judecată va ține cont și de solicitările procurorului pe caz care a solicitat a-l recunoaște culpabil pe ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, prin prisma art. 364^1 Cod de procedură penală și art. 80^1 Cod penal a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu suspendarea executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune de 2 ani cu aplicarea restricțiilor prevăzute de art. 90 alin. (6) pct a), c^1) g) Cod penal.

Totodată acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat prin infracțiune părții vătămate și a cheltuielilor de judecată în sumă de 3043,95 lei.

Apărătorul inculpatului, precum și inculpatul au solicitat stabilirea unei pedepse minime cu aplicarea art. 90 Cod penal, menționînd că inculpatul se căiește sincer de cele săvîrșite, se obligă să restituie prejudiciul cauzat.

7.La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată i-a în consideraţie că, inculpatul a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracţiunea imputată lui ***** face parte din categoria infracțiunilor – grave.

Drept urmare, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată, instanța, analizând cu deplină responsabilitate complexitatea circumstanțelor concrete ale cauzei, se vede pusă în fața unei dileme juridice delicate: aceea de a păstra echilibrul dintre exigențele prevenirii și combaterii fenomenului infracțional și imperativele umanismului penal.

Deși inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată și a recunoscut integral fapta, beneficiind astfel de circumstanțe atenuante personale și judiciare – fiind tată a trei copii minori și având o familie constituită, instanța este în imposibilitate de a reține că scopurile pedepsei ar putea fi atinse printr-o reacție penală pur simbolică, concretizată în suspendarea integrală a executării pedepsei.

Fapta comisă – huliganism agravat prin utilizarea unui obiect „sticla de bere” și săvârșit într-un loc public intens frecventat – denotă un grad sporit de periculozitate socială, manifestat prin violență bruscă și disproporționată, lipsă de autocontrol și sfidare a normelor de conviețuire socială.

Lovitura aplicată persoanei vătămate cu o sticlă de bere în regiunea capului nu poate fi privită drept un incident minor sau izolat, ci exprimă o atitudine consecvent agresivă și antisocială, susținută de un istoric penal și contravențional elocvent.

În pofida aparenței stabilității familiale, inculpatul prezintă un istoric penale relevant, printre care: condamnări anterioare pentru furt și circulația ilegală a drogurilor – în cadrul uneia dintre acestea beneficiind deja de suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără efect reeducativ vizibil; implicarea într-un alt proces penal pentru amenințare cu omor sau vătămare gravă, încetat doar urmare a retragerii plângerii prealabile, nu a unei nevinovății constatate de instanță; existența mai multor sancțiuni contravenționale, în special din categoria celor care reflectă conduite tulburătoare ale ordinii publice – injurii, consumul de alcool în spații publice, acte huliganice minore.

Toate aceste elemente conturează un profil comportamental dominat de impulsivitate, intoleranță la autoritate și o deficiență accentuată în asumarea normelor sociale, care nu poate fi ignorat în procesul de individualizare judiciară a pedepsei.

Astfel, din considerentele indicate şi ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele art. 364^1 Cod de procedură penală coroborat cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată ținînd cont de faptul

că infracţiunea săvîrşită de inculpat face parte din categoria infracțiunilor grave, cu forma vinovăției – intenționată, vîrsta inculpatului, trecutul inculpatului, consideră oportună stabilirea categoriei de pedeapsă – închisoare pe termen redus aproape de minim de 2 ani 4 luni.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către ***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În mod legitim, apărarea și acuzarea au invocat aplicarea la caz a prevederilor art. 90 Cod penal, dar instanța apreciază că principiul personalizării și proporționalității răspunsului penal reclamă o reacție penală mai fermă, care să combine constrângerea efectivă cu posibilitatea reeducării.

Astfel, instanța optează pentru aplicarea art. 90^1 Cod penal – o instituție juridică modernă, care realizează un echilibru între fermitate și umanism, permițând executarea parțială a pedepsei în regim de detenție, urmată de o supraveghere în comunitate, condiționată de comportamentul ulterior al condamnatului.

Respectiv, instanţa de judecată notează că, potrivit art. 90^1 alin. (1) şi (3) Cod penal, în cazul în care instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărîre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei.

Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

În cazul infracţiunilor grave, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar nu trebuie să fie mai mică decît jumătate din pedeapsa stabilită de instanţa de judecată.

În cazul acordului de cooperare, partea de pedeapsă ce trebuie executată în penitenciar poate fi redusă până la un an.

Avînd în vedere termenul pedepsei închisorii stabilite inculpatului şi ţinînd cont de faptul că, acesta se căieşte sincer de cele comise şi le regretă, instanţa de judecată conchide că executarea pedepsei închisorii stabilite lui ***** în volum deplin nu este raţională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 90^1 alin. (1) şi (3) Cod penal, consideră necesar de a dispune, suspendarea parţială a executării pedepsei închisorii, stabilite în prezenta sentinţă lui *****, urmînd ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 1 /un/ an și 2 /două/ luni în penitenciar semiînchis, iar executarea părţii rămase pe un termen de 1 /un/ an și 2 /două/ luni să fie suspendat condiţionat pentru o perioadă de probaţiune de 2 /doi/ ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui ***** cu condiţia că acesta nu este condamnat în baza altor sentințe la pedeapsă privativă de libertate și în perioada de probaţiune, nu va săvîrşi şi alte infracţiuni şi, prin comportare exemplară, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Instanța consideră că doar o astfel de soluție – proporțională, coerentă și fundamentată pe profilul real al inculpatului – poate răspunde, totodată, nevoii sociale de protecție a valorilor fundamentale ale ordinii publice, precum și necesității de a oferi inculpatului o ultimă șansă de reintegrare în societate, dar în condițiile unei experiențe autentice și palpabile a rigorii legii penale.

7.1. Pe lîngă raționamentele suscitate, se mai relevă că instanța, dând dovadă de maximă deschidere față de dreptul la apărare și față de eventualele disponibilități ale inculpatului de a manifesta conduită activă de regret, a oferit, la solicitarea expresă a apărării, un termen rezonabil pentru repararea prejudiciului material, evaluat la suma de 16000 lei, așa cum a fost enunțat în mod clar și ferm de către partea vătămată în ședință publică.

Cu toate acestea, inculpatul nu doar că nu a achitat suma integrală, dar nici nu a depus eforturi minime pentru a demonstra o intenție serioasă de compensare a prejudiciului – nefiind restituită nici măcar o parte din valoarea reclamată, nici oferită vreo justificare plauzibilă a inacțiunii sale.

Această atitudine, manifestată în contextul unei proceduri simplificate și al unei cauze în care inculpatul ar fi avut tot interesul să dovedească sincere eforturi de reparare a răului comis, denotă indiferență față de suferința părții vătămate și față de valorile morale protejate de legea penală.

Instanța nu poate interpreta această inacțiune decât ca o manifestare de iresponsabilitate socială și juridică, care compromite pretinsa reabilitare morală invocată de apărare și întărește convingerea că simpla suspendare a executării pedepsei, în condițiile art. 90 CP, nu ar produce efectul preventiv-sancționator pe care îl reclamă gravitatea faptei și profilul autorului.

8. În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Se aplică măsura preventivă sub formă de arest preventiv în privința inculpatului *****, pînă la definitivarea sentinței de condamnare, cu anunțarea acestuia în căutare.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința lui ***** urmează să fie calculat din data reținerii.

9. La fel, instanța de judecată reține că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 3043,95 lei suportate în detaliu la efectuarea raportului de constatare nr. ***** din 19.08.2024 în sumă de 128 lei, raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 13.09.2024 în sumă de 320 lei, și informația prezentată de directorul AT Nord din 07.10.2024 privind constul serviciilor pentru asistența medicală spitalicească acordată persoanei în sumă de 1000.29 lei și asistența medicală spitalicească 1592,66 care au fost achitate din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală gestionate de CNAM.

Instanţa reţine modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevedea plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat.

Respectiv, instanţa consideră oportun a admite doar parțial solicitările procurorului privind încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 448 lei suportate la efectuarea raportului de constatare nr. ***** din 19.08.2024 în sumă de 128 lei, raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 13.09.2024 în sumă de 320 lei în privința părții vătămate, în rest solicitările procurorului de încasarea

a cheltuielilor de judecată reieșind din informația CNAM instanța de judecată o va respinge din următoarele considerente.

Cu toate că asemenea cheltuieli pot fi în principiu urmărite în cadrul procesului penal, este esențial ca acestea să fie formulate în mod procedural corect.

Or, în prezenta cauză, nu a fost emisă o ordonanță de recunoaștere a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină în calitate de parte civilă, iar reprezentanții acestei instituții nu au formulat vreo cerere expresă în acest sens în fața instanței de judecată.

În lipsa unei cereri exprese, legal formulate și susținute în procedura de judecată, instanța nu poate suplini voința procesuală a unei instituții de drept public, și nici nu poate stabili din oficiu calitatea procesuală de parte civilă. În acest context, solicitarea privind obligarea inculpatului la restituirea sumelor respective către CNAM urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli.

De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăţia inculpatului ***** în săvârşirea unei infracţiuni, acestuia îi revine obligaţia de a plăti statului toate cheltuielile efectuate/certificate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

10. Cît privește pretenția materială invocată în cadrul ședinței de judecată de către partea vătămată în sumă de 16000 lei care dealtfel a fost susținută și de către partea acuzării în pledoariile sale, instanța de judecată enunță că această cerere nu poate fi soluționată în cadrul prezentei cauze penale.

În primul rând, partea vătămată nu a reușit să argumenteze clar și concret natura și întinderea prejudiciului material invocat, respectiv, nu a adus dovezi suficiente pentru a demonstra legătura directă între infracțiunea comisă și suma de 16.000 lei.

Instanța nu a identificat o motivație solidă și detaliată care să justifice acest cuantum, iar din înscrisurile aflate la dosar nu rezultă în mod concludent în ce constă prejudiciul material la care se face referire.

În contextul acestei situații, instanța, având în vedere dreptul părții vătămate de a solicita despăgubiri, a acordat un termen suplimentar inculpatului pentru a încerca o soluționare amiabilă a disputei legate de restituirea prejudiciului.

Cu toate acestea, este important de menționat că aceasta nu presupune automat admiterea pretențiilor în cadrul procesului penal, întrucât orice astfel de solicitare ar trebui să urmeze procedura prevăzută de dreptul civil, care implică proba temeiniciei acesteia.

Instanța reamintește astfel părții vătămate că, în cazul în care dorește să obțină despăgubiri pentru prejudiciul material, aceasta va trebui să urmeze procedura civilă corespunzătoare, iar pretențiile sale pot fi analizate separat în cadrul unui proces civil distinct, în cazul în care părțile nu ajung la un consens privind repararea prejudiciului.

11. Referitor la corpurile delicte, soarta acestora urmează a fi stabilită potrivit art. 162 Cod de procedură penală.

Corpul delict: o parte din sticla de la bere „Chișinău” recunoscută prin ordonanța din 30.08.2024 /f.d. 46/ după intrarea sentinței în vigoare de nimicit.

12. Acțiuni civile sau bunuri sechestrate în prezenta speță nu au fost înregistrate.

13. În baza 80^1 alin. Cod penal art. art. 364^1, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă :

Se recunoaşte vinovat ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabilește numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 /doi/ ani 4 /patru/ luni .

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către ***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90^1 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui ***** se suspendă parțial, urmînd ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe termen de 1 /un/ an și 2 /două/ luni în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea pedepsei închisorii rămase stabilite de 1 /un/ an și 2 /două/ luni se suspendă condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 /doi/ ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui *****, cu condiția că acesta nu este condamnat în baza altor sentințe la pedeapsă privativă de libertate și în perioada de probațiune nu va săvîrși alte infracțiuni și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Termenul executării pedepsei închisorii în privința lui *****, se calculează din momentul reținerii cu aplicarea în privința numitului a măsurii preventive arest preventiv, care urmează a fi menținută pînă la întrarea sentinţei în vigoare, cu anunțarea acestuia în căutare.

Se admite parțial demersul acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare și se încasează de la ***** în beneficiul statului doar suma de 448 /patru sute patru zeci și opt/ lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în privința părții vătămate, în rest demersul se respinge ca neîntemeiat.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Președintele ședinței,

judecător /semnătura/ Igor Mozgovoi